

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ด้านรูปร่างและความสัมพันธ์กับความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนมัธยมปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยายเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ตอนที่ 2 ลักษณะของความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง และความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์เกี่ยวกับรูปร่าง

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และ ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตอนที่ 7 ปัจจัยทำนายความพึงพอใจในภาพลักษณ์เกี่ยวกับรูปร่าง

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ตาราง 1 แสดงค่าร้อยละ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ (n = 1,297)		
ชาย	551	42.5
หญิง	746	57.5
อายุ (n = 1,292 \bar{x} = 16.82 , S.D. = 0.95 , min = 14 , max = 19)		
15 ปี	120	9.25
16 ปี	343	26.45
17 ปี	485	37.40
18 ปี	344	26.52
ไม่ตอบ	5	0.38
ลำดับการเกิด (n = 1,295)		
ลูกคนเดียว	244	18.81
คนที่ 1	451	34.77
คนที่ 2	426	32.85
คนที่ 3	113	8.71
คนสุดท้าย	61	4.7
ไม่ตอบ	2	0.16
ภูมิลำเนา (n = 1,297)		
กรุงเทพ	1,004	77.4
ปริมณฑล	85	6.6
ต่างจังหวัด	208	16.0
โรงเรียนที่ศึกษา (n = 1,297)		
หญิงล้วน	246	19.0
ชายล้วน	222	17.1
สหศึกษา	829	63.9

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้น (n = 1,297)		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	296	22.8
มัธยมศึกษาปีที่ 5	445	34.3
มัธยมศึกษาปีที่ 6	556	42.9
แผนการเรียน (n = 1,297)		
แผนวิทยาศาสตร์	589	45.4
แผนภาษาอังกฤษ	420	32.4
แผนศิลป์คำนวณ	206	15.9
แผนภาษาญี่ปุ่น,จีน	82	6.3
ผลการเรียน (n = 1,218 \bar{x} = 3.21 , S.D. = 0.52 , min = 1.75 , max = 4.00)		
น้อยกว่า 2.00	21	1.62
2.00 – 2.49	72	5.55
2.50 – 2.99	290	22.36
3.00 – 3.49	406	31.30
มากกว่า 3.50	429	33.08
ไม่ตอบ	79	6.09
การออกกำลังกาย (n = 1,296)		
เล่นกีฬา	266	20.51
วิ่ง, เดิน ออกกำลังกาย	429	33.08
ว่ายน้ำ	89	6.86
เล่นฟุตบอล	108	8.33
เข้าฟิตเนส, ซิทอัพ, วิดพื้น	83	6.4
เล่นแบดมินตัน, เทนนิส	85	6.55
เดินแอโรบิก, กิจกรรมข้างจังหวะ	90	6.94
ปั่นจักรยาน	33	2.54
เล่นบาสเกตบอล	40	3.08
ทำงานบ้าน	27	2.08
ไม่ออกกำลังกาย	46	3.55
ไม่ตอบ	1	0.08

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดา (n = 1,297)		
มีชีวิตอยู่	1205	92.9
เสียชีวิต	92	7.1
ระดับการศึกษาของบิดา (n = 1,281)		
ไม่ได้ศึกษา	8	0.62
ประถมศึกษา	212	16.35
มัธยมศึกษา	273	21.05
อนุปริญญา	272	20.97
ปริญญาตรี	437	33.69
สูงกว่าปริญญาตรี	79	6.09
ไม่ตอบ	16	1.23
การประกอบอาชีพของบิดา (n = 1,211)		
รัฐวิสาหกิจ	79	6.09
รับราชการ	245	18.89
ค้าขาย	334	25.75
รับจ้าง	321	24.75
ธุรกิจเอกชน	142	10.95
พ่อบ้าน	11	0.85
ธุรกิจส่วนตัว	68	5.24
ข้าราชการบำนาญ	11	0.85
ไม่ตอบ	86	6.63
มารดา (n = 1,297)		
มีชีวิตอยู่	1287	99.2
เสียชีวิต	10	0.8
ระดับการศึกษาของบิดาของมารดา (n = 1,294)		
ไม่ได้ศึกษา	18	1.39
ประถมศึกษา	278	21.43
มัธยมศึกษา	251	22.44
อนุปริญญา	254	19.58
ปริญญาตรี	401	30.92

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สูงกว่าปริญญาตรี	52	4.01
ไม่ตอบ	3	0.23
การประกอบอาชีพของมารดา (n = 1,297)		
รัฐวิสาหกิจ	34	2.62
รับราชการ	190	14.65
ค้าขาย	389	30.0
รับจ้าง	250	19.28
ธุรกิจเอกชน	102	7.86
แม่บ้าน	290	22.36
ธุรกิจส่วนตัว	31	2.39
ข้าราชการบำนาญ	11	0.85
รายได้ของครอบครัว (n = 1,224)		
น้อยกว่า 5,000	16	1.23
5,000 – 10,000	86	6.63
10,001 – 20,000	267	20.59
20,001 – 30,000	198	15.27
มากกว่า 30,000	657	50.66
ไม่ตอบ	73	5.62

จากตารางที่ 1 พบว่าส่วนใหญ่เป็นหญิง ร้อยละ 57.5 อายุ 17 ปี ร้อยละ 37.5 เกิดเป็นลูกคนที่ 1 ร้อยละ 34.8 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 77.4 ศึกษาอยู่ในโรงเรียนแบบสหศึกษา ร้อยละ 63.9 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 42.9 ศึกษาอยู่ในแผนวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 45.4 มีผลการเรียนอยู่ในระดับ มากกว่า 3.50 ร้อยละ 35.2

สำหรับการออกกำลังกาย พบว่าส่วนใหญ่มีวิธีการออกกำลังกายโดยการวิ่ง หรือ เดิน ร้อยละ 33.1

ลักษณะของครอบครัว พบว่า บิดายังมีชีวิตอยู่ ร้อยละ 92.9 บิดามีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี ร้อยละ 34.1 ประกอบอาชีพ ค้าขาย ร้อยละ 27.6 ในส่วนของมารดา พบว่า ยังมีชีวิตอยู่ ร้อยละ 99.2 มีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี ร้อยละ 31.0 ประกอบอาชีพ ค้าขาย ร้อยละ 30.0 รายได้ของครอบครัวอยู่ในระดับ มากกว่า 30,000 บาท ร้อยละ 53.7

ตาราง 2 แสดงค่าร้อยละ ข้อมูลด้านน้ำหนัก ส่วนสูง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้ำหนักปัจจุบัน ($n = 1,286$ $\bar{x} = 55.64$, S.D. = 10.57 , min = 31 , max = 103.3)		
น้อยกว่า 40	35	2.7
41 – 50	472	36.39
51 – 60	469	36.16
61 – 70	191	14.73
มากกว่า 70	119	9.18
ไม่ตอบ	11	0.84
น้ำหนักในอดีต ($n = 1264$ $\bar{x} = 53.29$, S.D. = 9.38 , min = 36 , max = 100)		
น้อยกว่า 40	65	5.01
41 – 50	614	47.34
51 – 60	353	27.22
61 – 70	191	14.73
มากกว่า 70	41	3.16
ไม่ตอบ	33	2.54
ส่วนสูง ($n = 1,288$ $\bar{x} = 165.32$, S.D. = 8.15 , min = 143 , max = 193)		
น้อยกว่า 150	22	1.7
151 – 160	419	32.31
161 – 170	515	39.71
มากกว่า 170	332	25.60
ไม่ตอบ	9	0.68
ระดับน้ำหนักมาตรฐาน BMI ($n = 1,288$ $\bar{x} = 20.31$, S.D. = 3.31 , min = 12.04 , max = 39.12)		
ผอม (น้อยกว่า 20.0)	416	32.07
ปกติ (20.0 – 24.9)	765	58.98
อ้วน (มากกว่า 24.9)	107	8.25
ไม่ตอบ	9	0.70

จากตารางที่ 2 พบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีน้ำหนัก 41 – 50 กิโลกรัม ร้อยละ 36.7 ในขณะที่น้ำหนักในอดีตส่วนใหญ่อยู่ที่ 41 – 50 กิโลกรัม ร้อยละ 48.6 เช่นกัน ในขณะที่มีส่วนใหญ่มีส่วนสูง อยู่ที่ 161 – 170 เซนติเมตร ร้อยละ 40.2 โดยมีระดับน้ำหนักมาตรฐาน (BMI) อยู่ในระดับปกติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.4 โดยมีผู้ที่อ้วนเพียงร้อยละ 8.3

ตาราง 3 แสดงค่าร้อยละ ปัจจัยทางสังคม ด้านครอบครัวของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัด กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้ที่อาศัยอยู่ด้วย (n = 1,297)		
บิดามารดา	813	62.7
บิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว	149	11.5
ญาติพี่น้อง	127	9.8
บิดาหรือมารดากับญาติพี่น้อง	184	14.2
บิดาหรือมารดาเป็นช่วงเวลา	8	0.6
คนรู้จัก	16	1.2
สถานภาพของครอบครัว (n = 1,297)		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	975	75.1
บิดาหรือมารดาแยกกันอยู่ แต่ไม่ได้หย่าร้าง	85	6.6
บิดามารดาหย่าร้าง แต่ไม่ได้แต่งงานใหม่	80	6.2
บิดามารดาหย่าร้าง และฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายแต่งงานใหม่	61	4.7
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	96	7.4
สมาชิกที่มีน้ำหนักเกินในครอบครัว (n = 1,297)		
มี	626	48.27
บิดา	156	24.92
มารดา	129	20.61
พี่น้อง	120	19.17
ญาติ	133	21.25
ทั้งบิดาและมารดา	88	14.05
ไม่มี	671	51.73
ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (n = 1,297)		
สนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน	930	71.7
สนิทสนมกันพอสมควร ทะเลาะกันเป็นบางครั้ง	361	27.83
ทะเลาะกับเพื่อนเป็นประจำ	6	0.47

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัจจัยทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะของเพื่อนที่คบอยู่ (n = 1,297) *ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ		
เรียบร้อย	273	21.1
สนุกสนานร่าเริง	1227	94.7
ไม่มีนิสัยเกเร	255	19.7
เกเรบ้างเป็นบางครั้ง	332	25.6
มีนิสัยเกเรมาก	20	1.5
การเจ็บป่วย มีโรคประจำตัว (n = 1,297)		
ไม่มีโรคประจำตัว	1038	80.0
มีโรคประจำตัว	259	20.0
การค้ำน้ำหนักรเพื่อลดความอ้วน (n = 1,297)		
ไม่ค้ำน้ำหนัก	511	39.4
ค้ำน้ำหนัก โดย	785	60.6
ออกกำลังกาย	676	52.2
คุมอาหาร	600	46.3
ใช้ยาควบคุมน้ำหนัก	24	1.9
ปรึกษาแพทย์	35	2.7

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 62.7 สถานภาพของครอบครัวเป็นลักษณะบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 75.1

ในส่วนของสมาชิกที่มีน้ำหนักเกินในครอบครัว พบว่า มีน้ำหนักเกินอยู่เพียงร้อยละ 48.3 โดยมีญาติที่มีน้ำหนักเกินมากที่สุด ร้อยละ 10.3

ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนพบว่า ส่วนใหญ่มีความสนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน ร้อยละ 71.7 ที่ทะเลาะกับเพื่อนเป็นประจำมีเพียงร้อยละ 0.4 ลักษณะของเพื่อนที่คบอยู่ส่วนใหญ่มีความสุขสนุกสนานร่าเริง คิดเป็นร้อยละ 94.7

ในส่วนของสุขภาพพบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 80.0

ในส่วนของความคิดในการค้ำน้ำหนักพบว่า ส่วนใหญ่มีแนวความคิดในการค้ำน้ำหนัก คิดเป็นร้อยละ 60.6 โดยในส่วนของผู้ที่มีการค้ำน้ำหนักส่วนใหญ่ใช้วิธีการออกกำลังกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาคือ ใช้การคุมอาหาร คิดเป็นร้อยละ 46.3 ในขณะที่มีแนวความคิดในการใช้ยาควบคุมน้ำหนัก เพียงร้อยละ 1.9

ตอนที่ 2 ลักษณะของความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง และความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ ด้านรูปร่าง	จำนวน	ร้อยละ	Mean \pm S.D.	Min	Max
พอใจมาก (<1.23)	232	18.0	2.04 \pm 0.81	1	5.35
พอใจปานกลาง (1.23-2.85)	852	66.0			
ไม่พอใจ (> 2.85)	207	16.0			

จากตารางที่ 4 ในเรื่องของความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างพบว่าส่วนใหญ่ในกลุ่มประชากรมีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างในระดับ พอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.0 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.04

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้สึกภูมิใจในตนเองทั้ง 4 ด้านและความรู้สึกภูมิใจในตนเองในภาพรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ด้านทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	Mean \pm S.D.	Min	Max
ไม่พอใจ (<11)	267	21.0	14.99 \pm 3.99	2	22
พอใจปานกลาง (11-18.98)	812	63.8			
พอใจมาก (>18.98)	194	15.2			

ความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ด้านโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ	Mean \pm S.D.	Min	Max
ไม่พอใจ (< 2.35)	107	8.4	3.38 \pm 1.03	0	5
พอใจปานกลาง (2.35-4.41)	933	72.8			
พอใจมาก (>4.41)	240	18.8			

ความรู้สึกภูมิใจในตนเองใน ด้านครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ	Mean \pm S.D.	Min	Max
ไม่พอใจ (< 4.44)	-	-	6.29 \pm 1.85	0	8
พอใจปานกลาง (4.44-8.14)	1030	80.5			
พอใจมาก (>8.14)	249	19.5			

ความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ด้านสังคมสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ	Mean \pm S.D.	Min	Max
ไม่พอใจ (< 3.18)	235	19.5	4.88 \pm 1.70	0	7
พอใจปานกลาง (3.18-6.58)	772	59.5			
พอใจมาก (>6.58)	272	21.0			

ความรู้สึกภูมิใจในตนเองใน ภาพรวม	จำนวน	ร้อยละ	Mean \pm S.D.	Min	Max
ไม่พอใจ (< 25.28)	182	14.3	32.21 \pm 6.93	10	46
พอใจปานกลาง(25.28-39.14)	865	68.1			
พอใจมาก (>39.14)	224	17.6			

จากตารางในเรื่องความรู้สึกภูมิใจในตนเองสามารถอธิบายได้ดังนี้
 กลุ่มประชากรมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองด้านทั่วไปในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 63.8 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 14.99

กลุ่มประชากรมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองด้านโรงเรียนในระดับปานกลาง ร้อยละ 72.8 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.38

กลุ่มประชากรมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองในด้านครอบครัวในระดับปานกลาง ร้อยละ 80.5 ซึ่งพบว่าไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่รู้สึกไม่พอใจในตนเองในด้านครอบครัวเลย โดยมีคะแนนเฉลี่ย 6.29

กลุ่มประชากรมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองด้านสังคมสัมพันธ์ ในระดับพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.5 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.88

กลุ่มประชากรมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 68.1 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 32.21

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านเพศ โดยใช้วิธี Independent Sample t-test

เพศ (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	t	P
ชาย	1.69	1289	14.095	.000*
หญิง	2.29			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านเพศมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า เพศชาย มีความพึงพอใจมากกว่า เพศหญิง

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านสมาชิกในครอบครัวมีน้ำหนักเกิน โดยใช้วิธี Independent Sample t-test

สมาชิกในครอบครัวมีน้ำหนักเกิน (n = 1,290)	คะแนนเฉลี่ย	df	t	P
มีสมาชิกในครอบครัวที่น้ำหนักเกิน	2.22	1288	7.919	.000*
ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่น้ำหนักเกิน	1.87			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านสมาชิกในครอบครัวมีน้ำหนักเกินมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่น้ำหนักเกิน มีความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่มีสมาชิกในครอบครัวที่น้ำหนักเกิน

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจใน
ภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านประวัติการมีโรคประจำตัว โดยใช้วิธี Independent Sample t-test

ประวัติการมีโรคประจำตัว	คะแนน เฉลี่ย	df	t	P
(n = 1,291)				
มีโรคประจำตัว	2.05	1289	1.145	.253
ไม่มีโรคประจำตัว	1.98			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านประวัติการมีโรคประจำตัวไม่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจใน
ภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจใน
ภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านมีความคิดในการควบคุมน้ำหนัก โดยใช้วิธี Independent Sample t-
test

มีความคิดในการควบคุม น้ำหนัก (n = 1,290)	คะแนน เฉลี่ย	df	t	P
มีความคิดในการควบคุม น้ำหนัก	2.41	1288	24.739	.000*
ไม่มีความคิดในการควบคุม น้ำหนัก	1.46			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านมีความคิดในการควบคุมน้ำหนักมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจใน
ภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่ไม่มีความคิดในการควบคุมน้ำหนักมีความพึงพอใจมากกว่า
ผู้ที่มีความคิดในการควบคุมน้ำหนัก

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านผู้ที่อยู่อาศัยด้วย โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ผู้ที่อาศัยอยู่ด้วย (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
บิดามารดา	2.03	5	0.73	1.104	.356
บิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว	2.07				
ญาติพี่น้อง	2.01				
บิดาหรือมารดากับญาติพี่น้อง	2.08				
บิดาหรือมารดาเป็นช่วงเวลา	2.34				
ไม่รู้จัก	1.66				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านผู้ที่อยู่อาศัยด้วยไม่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านสถานภาพของครอบครัว โดยใช้วิธี One-way ANOVA

สถานภาพของครอบครัว (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.04	4	0.55	0.830	.506
บิดามารดาแยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง	2.17				
บิดามารดาหย่าร้าง แต่ไม่ได้แต่งงานใหม่	1.96				
บิดามารดาหย่าร้าง และฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายแต่งงานใหม่	2.02				
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	1.98				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพของครอบครัวไม่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้าน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านอายุ โดยใช้วิธี One-way ANOVA

อายุ (n = 1,286)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
15 ปี	2.04	3	1.184	1.796	.146
16 ปี	2.12				
17 ปี	1.99				
18ปี	2.01				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านอาชีพบิดา โดยใช้วิธี One-way ANOVA

อาชีพบิดา (n = 1,205)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
รัฐวิสาหกิจ	1.98	7	2.006	3.090	.002*
รับราชการ	1.96				
ค้าขาย	2.02				
รับจ้าง	2.12				
ธุรกิจเอกชน	2.21				
พ่อบ้าน	1.42				
ธุรกิจส่วนตัว	1.92				
ข้าราชการบำนาญ	1.50				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพบิดามีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีบิดาประกอบอาชีพค้าขายหรือรับจ้าง มีความพึงพอใจน้อยกว่า อาชีพอื่น

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

อาชีพ	รัฐวิสาหกิจ	รับราชการ	ค้าขาย	รับจ้าง	ธุรกิจเอกชน	พ่อบ้าน	ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการบำนาญ
รัฐวิสาหกิจ	-	1.00	1.00	.985	.856	.796	1.00	.909
รับราชการ		-	.999	.758	.425	.778	1.00	.903
ค้าขาย			-	.971	.736	.654	.999	.817
รับจ้าง				-	.997	.438	.918	.627
ธุรกิจเอกชน					-	.287	.686	.457
พ่อบ้าน						-	.883	1.00
ธุรกิจส่วนตัว							-	.958
ข้าราชการบำนาญ								-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ในแต่ละคู่มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันแม้แต่คู่เดียว

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านอาชีพมารดา โดยใช้วิธี One-way ANOVA

อาชีพมารดา (n = 1,260)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
รัฐวิสาหกิจ	2.50	6	1.931	2.967	.004*
รับราชการ	1.89				
ค้าขาย	2.08				
รับจ้าง	2.02				
ธุรกิจเอกชน	1.93				
แม่บ้าน	2.07				
ธุรกิจส่วนตัว	1.99				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพมารดามีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีมารดาที่ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีความพึงพอใจน้อยกว่า ผู้ที่มีมารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 16 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมารดา กับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

อาชีพมารดา	รัฐวิสาหกิจ	รับราชการ	ค้าขาย	รับจ้าง	ธุรกิจเอกชน	พ่อบ้าน	ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการบำนาญ
รัฐวิสาหกิจ	-	.024*	.308	.161	.088	.302	.503	.888
รับราชการ		-	.436	.921	1.00	.574	1.00	1.00
ค้าขาย			-	.996	.910	1.00	1.00	1.00
รับจ้าง				-	.998	.999	1.00	1.00
ธุรกิจเอกชน					-	.943	1.00	1.00
พ่อบ้าน						-	1.00	1.00
ธุรกิจส่วนตัว							-	1.00
ข้าราชการบำนาญ								-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีมารดาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจมีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างจาก ผู้ที่มีมารดาประกอบอาชีพรับราชการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านระดับน้ำหนักมาตรฐาน (BMI) โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ระดับน้ำหนักมาตรฐาน (BMI) (n = 1,282)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
ผอม	1.59	2	81.304	154.321	.000*
ปกติ	2.17				
อ้วน	2.84				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านระดับน้ำหนักมาตรฐาน (BMI) มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีระดับน้ำหนักมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ผอม มีความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่มีระดับน้ำหนักมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์อ้วน

ตารางที่ 18 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านน้ำหนักมาตรฐานกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

BMI	ผอม	ปกติ	อ้วน
ผอม	-	.000*	.000*
ปกติ		-	.000*
อ้วน			-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีระดับน้ำหนักมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ที่ต่างกัน ต่างมีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างในระดับที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านระดับชั้น โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ระดับชั้น (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
มัธยมศึกษาปีที่ 4	2.15	2	4.28	6.566	.001*
มัธยมศึกษาปีที่ 5	2.06				
มัธยมศึกษาปีที่ 6	1.95				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านระดับชั้นมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่เรียนในระดับชั้นสูงกว่า มีความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่เรียนในระดับชั้นต่ำกว่า

ตารางที่ 20 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
มัธยมศึกษาปีที่ 4	-	.324	.002*
มัธยมศึกษาปีที่ 5		-	.090
มัธยมศึกษาปีที่ 6			-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างกับผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านแผนการเรียน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

แผนการเรียน (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
แผนวิทยาศาสตร์	2.08	3	1.89	2.899	.034*
แผนภาษาอังกฤษ	2.05				
แผนศิลป์คำนวณ	1.94				
แผนภาษาญี่ปุ่น,จีน	1.85				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านแผนการเรียนมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่เรียนในแผนภาษาญี่ปุ่น,จีน มีความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่เรียนในแผนอื่น ๆ

ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านแผนการเรียน กับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

แผนการเรียน	แผนวิทยาศาสตร์	แผนภาษาอังกฤษ	แผนศิลป์คำนวณ	แผนภาษาญี่ปุ่น,จีน
แผนวิทยาศาสตร์	-	.966	.220	.136
แผนภาษาอังกฤษ		-	.470	.250
แผนศิลป์คำนวณ			-	.875
แผนภาษาญี่ปุ่น,จีน				-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ในแต่ละคู่มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันแม้แต่คู่เดียว

ตารางที่ 23 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน (n = 1,296)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
สนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน	2.06	3	1.262	1.922	.124
สนิทสนมกันพอสมควร ทะเลาะกันเป็นบางครั้ง	1.98				
ทะเลาะกับเพื่อนเป็นประจำ	2.5				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ไม่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านลำดับการเกิด โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ลำดับการเกิด (n = 1,295)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
ลูกคนเดียว	1.99	4	0.32	0.496	.739
คนที่ 1	2.02				
คนที่ 2	2.07				
คนที่ 3	2.06				
คนสุดท้าย	2.03				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านลำดับการเกิด ไม่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 25 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านภูมิภาค โดยวิธี One-way ANOVA

ภูมิภาค (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
กรุงเทพ	2.04	2	1.23	1.874	.154
ปริมณฑล	2.16				
ต่างจังหวัด	1.96				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านภูมิภาคไม่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านประเภทโรงเรียนที่ศึกษา โดยวิธี One-way ANOVA

โรงเรียนที่ศึกษา (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
ชายล้วน	1.86	2	13.75	21.569	.000*
หญิงล้วน	2.33				
สหศึกษา	2.01				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านประเภทโรงเรียนที่ศึกษามีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่าผู้ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาชายล้วน มีความพึงพอใจมากกว่าผู้ที่เรียนในโรงเรียนประเภทอื่น

ตารางที่ 27 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านโรงเรียนที่ศึกษากับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

โรงเรียนที่ศึกษา	หญิงล้วน	ชายล้วน	สหศึกษา
ชายล้วน	-	.000*	.036*
หญิงล้วน	-	-	.000*
สหศึกษา	-	-	-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วน มีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างจากผู้ศึกษาอยู่ในโรงเรียน

หญิงล้วนและสหศึกษา เช่นเดียวกับ ผู้ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วน ก็มีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างจาก ผู้ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสหศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านผลการเรียน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ผลการเรียน	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
น้อยกว่า 2.00	2.37	4	3.140	4.740	.001*
2.00 – 2.49	1.91				
2.50 – 2.99	1.91				
3.00 – 3.49	2.14				
มากกว่า 3.50	2.08				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านผลการเรียนมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่มีผลการเรียนอ่อน และ ผู้ที่มีผลการเรียนสูง

ตารางที่ 29 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านผลการเรียน กับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

ผลการเรียน	น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	2.50 – 2.99	3.00 – 3.49	มากกว่า 3.50
น้อยกว่า 2.00	-	.306	.210	.815	.673
2.00 – 2.49		-	1.00	.336	.616
2.50 – 2.99			-	.011*	.095
3.00 – 3.49				-	.927
มากกว่า 3.50					-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีผลการเรียนในระดับ 2.50 – 2.99 มีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างจาก ผู้ที่มีผลการเรียนในระดับ 3.00 – 3.49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านรายได้ของครอบครัว โดยใช้วิธี One-way ANOVA

รายได้ของครอบครัว (n = 1,224)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
น้อยกว่า 5,000	2.01	4	2.25	3.477	.008*
5,000 – 10,000	2.24				
10,001 – 20,000	1.98				
20,001 – 30,000	2.20				
มากกว่า 30,000	2.02				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านระดับรายได้ของครอบครัวมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้มีฐานะระดับปานกลางมีความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่มีฐานะยากจน และฐานะร่ำรวย

ตารางที่ 31 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ของครอบครัวกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

รายได้ของ ครอบครัว	น้อยกว่า 5,000	5,000 – 10,000	10,001 – 20,000	20,001 – 30,000	มากกว่า 30,000
น้อยกว่า 5,000	-	.888	1.00	.934	1.00
5,000 – 10,000		-	.153	.997	.246
10,001 – 20,000			-	.087	.968
20,001 – 30,000				-	.138
มากกว่า 30,000					-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ในแต่ละคู่มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันแม้แต่คู่เดียว

ตารางที่ 32 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง ปัจจัยด้านน้ำหนัก โดยใช้วิธี One-way ANOVA

น้ำหนัก (n = 1,280)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
น้อยกว่า 40	1.48	4	13.330	21.54	.000*
41 – 50	1.91				
51 – 60	2.03				
61 – 70	2.16				
มากกว่า 70	2.55				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านน้ำหนักมีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้มีน้ำหนักตัวน้อยมีความพึงพอใจมากกว่า ผู้ที่มีน้ำหนักตัวมาก

ตารางที่ 33 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านน้ำหนักกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยวิธี Scheffe's

น้ำหนัก	น้อยกว่า 40	41 – 50	51 – 60	61 – 70	มากกว่า 70
น้อยกว่า 40	-	.053	.004*	.000*	.000*
41 – 50		-	.216	.004*	.000*
51 – 60			-	.442	.000*
61 – 70				-	.001*
มากกว่า 70					-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีน้ำหนักน้อยกว่า 40 กิโลกรัม มีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างจาก ผู้ที่มีกรอบครีมน้ำหนัก 51 – 60 กิโลกรัม น้ำหนัก 61 – 70 กิโลกรัม และ น้ำหนัก มากกว่า 70 กิโลกรัม ในขณะที่ผู้ที่มีน้ำหนัก มากกว่า 70 กิโลกรัม มีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างจาก ผู้ที่มีน้ำหนัก 41 – 50 กิโลกรัม ผู้ที่มีน้ำหนัก 51 – 60 กิโลกรัม และ ผู้ที่มีน้ำหนัก 61 – 70 กิโลกรัม เช่นเดียวกับ ผู้ที่มีน้ำหนัก 41 – 50 กิโลกรัม ก็มีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างแตกต่างจาก ผู้ที่มีน้ำหนัก 61 – 70 กิโลกรัม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านเพศ โดยใช้วิธี Independent Sample t-test

เพศ (n = 1,297)	คะแนน เฉลี่ย	Df	t	P
ชาย	32.12	1269	0.394	.694
หญิง	32.27			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านเพศไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านสมาชิกในครอบครัวมีน้ำหนักเกิน โดยใช้วิธี Independent Sample t-test

สมาชิกในครอบครัว มีน้ำหนักเกิน (n = 1,270)	คะแนน เฉลี่ย	Df	t	P
มีสมาชิกในครอบครัวที่ น้ำหนักเกิน	31.47	1268	-3.617	.000*
ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่ น้ำหนักเกิน	32.87			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านสมาชิกในครอบครัวมีน้ำหนักเกินมีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่น้ำหนักเกิน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความภูมิใจในตนเองมากกว่า ผู้ที่มีสมาชิกในครอบครัวที่น้ำหนักเกิน

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความภูมิใจในตนเอง
ปัจจัยด้านประวัติการมีโรคประจำตัว โดยใช้วิธี Independent Sample t-test

ประวัติการมีโรคประจำตัว (n = 1,271)	คะแนน เฉลี่ย	df	t	P
มีโรคประจำตัว	32.27	1269	0.705	.481
ไม่มีโรคประจำตัว	31.93			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านประวัติการมีโรคประจำตัวไม่มีผลต่อความภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความภูมิใจในตนเอง
ปัจจัยด้านมีความคิดในการควบคุมน้ำหนัก โดยใช้วิธี Independent Sample t-test

มีความคิดในการควบคุม น้ำหนัก (n = 1,270)	คะแนน เฉลี่ย	df	t	P
มีความคิดในการควบคุม น้ำหนัก	32.15	1268	-0.295	.768
ไม่มีความคิดในการควบคุม น้ำหนัก	32.27			

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านมีความคิดในการควบคุมน้ำหนักไม่มีผลต่อความภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 38 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านผู้ที่อยู่อาศัยด้วย โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ผู้ที่อาศัยอยู่ด้วย (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
บิดามารดา	32.32	5	89.53	1.873	.096
บิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว	32.55				
ญาติพี่น้อง	32.90				
บิดาหรือมารดากับญาติพี่น้อง	30.84				
บิดาหรือมารดาเป็นช่วงเวลา	32.00				
คนรู้จัก	33.43				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านผู้ที่อาศัยอยู่ด้วยไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านสถานภาพของครอบครัว โดยใช้วิธี One-way ANOVA

สถานภาพของครอบครัว (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	32.09	4	71.55	1.49	.202
บิดามารดาแยกกันอยู่ แต่ไม่ได้หย่าร้าง	31.71				
บิดามารดาหย่าร้าง แต่ไม่ได้แต่งงานใหม่	33.82				
บิดามารดาหย่าร้าง และฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายแต่งงานใหม่	33.00				
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	31.95				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพของครอบครัวไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 40 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านอายุ โดยใช้วิธี One-way ANOVA

อายุ (n = 1,266)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
15 ปี	32.11	3	369.441	7.830	.000*
16 ปี	30.84				
17 ปี	32.30				
18 ปี	33.39				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านอายุมีผลต่อความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีอายุน้อย คือ 16 ปี มีค่าคะแนนเฉลี่ยความภาคภูมิใจในตนเองน้อยกว่า ผู้ที่มีอายุ มากกว่า

ตารางที่ 41 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุกับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

อายุ	15 ปี	16 ปี	17 ปี	18 ปี
15 ปี	-	.383	.995	.384
16 ปี		-	.031*	.000*
17 ปี			-	.175
18 ปี				-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีอายุ 16 ปี มีความรู้สึกภูมิใจในตนเองแตกต่างจาก ผู้ที่มีอายุ 17 ปี และ ผู้ที่มีอายุ 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 42 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านอาชีพบิดา โดยใช้วิธี One-way ANOVA

อาชีพบิดา (n = 1,188)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
รัฐวิสาหกิจ	31.97	7	37.025	.770	.629
รับราชการ	31.31				
ค้าขาย	32.60				
รับจ้าง	32.26				
ธุรกิจเอกชน	32.39				
พ่อบ้าน	32.27				
ธุรกิจส่วนตัว	32.61				
ข้าราชการบำนาญ	33.90				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพบิดาไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 43 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านอาชีพมารดา โดยใช้วิธี One-way ANOVA

อาชีพมารดา (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
รัฐวิสาหกิจ	29.11	6	131.135	2.761	.008*
รับราชการ	31.69				
ค้าขาย	32.82				
รับจ้าง	32.01				
ธุรกิจเอกชน	31.19				
แม่บ้าน	32.62				
ธุรกิจส่วนตัว	33.77				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านอาชีพมารดามีผลต่อความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีมารดาที่ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีค่าคะแนนเฉลี่ยความภูมิใจในตนเองมากกว่า ผู้ที่มีมารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ

ตารางที่ 44 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมารดา กับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

อาชีพมารดา	รัฐวิสาหกิจ	รับราชการ	ค้าขาย	รับจ้าง	ธุรกิจเอกชน	พ่อบ้าน	ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการบำนาญ
รัฐวิสาหกิจ	-	.776	.252	.625	.940	.348	.389	1.00
รับราชการ		-	.850	1.00	1.00	.958	.933	.932
ค้าขาย			-	.957	.723	1.00	.999	.724
รับจ้าง				-	.994	.994	.970	.889
ธุรกิจเอกชน					-	.866	.853	.975
พ่อบ้าน						-	.998	.774
ธุรกิจส่วนตัว							-	.660
ข้าราชการบำนาญ								-

เมื่อใช้วิธี Scheffe เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ในแต่ละคู่มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันแม้แต่คู่เดียว

ตารางที่ 45 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านระดับน้ำหนักมาตรฐาน (BMI) โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ระดับน้ำหนักมาตรฐาน (BMI) (n = 1,262)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
ผอม	31.87	2	33.533	.707	.494
ปกติ	32.37				
อ้วน	32.36				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านระดับน้ำหนักมาตรฐาน (BMI) ไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 46 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านระดับชั้น โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ระดับชั้น (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
มัธยมศึกษาปีที่ 4	31.98	2	253.39	5.31	.005*
มัธยมศึกษาปีที่ 5	31.48				
มัธยมศึกษาปีที่ 6	32.90				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านระดับชั้นมีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่เรียนในระดับชั้นสูงกว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยความภูมิใจในตนเองมากกว่า ผู้ที่เรียนในระดับชั้นต่ำกว่า

ตารางที่ 47 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นกับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
มัธยมศึกษาปีที่ 4	-	.632	.181
มัธยมศึกษาปีที่ 5		-	.006*
มัธยมศึกษาปีที่ 6			-

เมื่อใช้วิธี Scheffe เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความรู้สึกภูมิใจในตนเองแตกต่างจาก ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 48 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านแผนการเรียน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

แผนการเรียน (n = 1,297)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
แผนวิทยาศาสตร์	32.08	3	158.90	3.331	.019*
แผนภาษาอังกฤษ	31.90				
แผนศิลป์คำนวณ	32.25				
แผนภาษาญี่ปุ่น,จีน	34.50				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านแผนการเรียนมีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่เรียนแผนภาษาญี่ปุ่น,จีน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความภูมิใจในตนเองมากกว่า ผู้ที่เรียนในระดับแผนอื่น ๆ

ตารางที่ 49 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านแผนการเรียน กับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

แผนการเรียน	แผน วิทยาศาสตร์	แผน ภาษาอังกฤษ	แผนศิลป์ คำนวณ	แผนภาษาญี่ปุ่น, จีน
แผนวิทยาศาสตร์	-	.985	.992	.032*
แผนภาษาอังกฤษ		-	.952	.023*
แผนศิลป์คำนวณ			-	.105
แผนภาษาญี่ปุ่น,จีน				-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่ศึกษาอยู่ในแผนภาษาญี่ปุ่น,จีน มีความรู้สึกภูมิใจในตนเองแตกต่างจาก ผู้ที่ศึกษาอยู่ในแผนวิทยาศาสตร์ และ แผนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 50 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
สนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน	33.00	2	731.27	15.783	.000*
สนิทสนมกันพอสมควร ทะเลาะกันเป็นบางครั้ง	30.13				
ทะเลาะกับเพื่อนเป็นประจำ	26.00				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนมีผลต่อความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีความสนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกับเพื่อน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกภูมิใจในตนเองมากกว่า ผู้ที่มีการทะเลาะกันกับเพื่อน

ตารางที่ 51 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยทางสังคมด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน	สนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน	สนิทสนมกันพอสมควร ทะเลาะกันเป็นบางครั้ง	ทะเลาะกับเพื่อนเป็นประจำ
สนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกัน	-	.000*	.366
สนิทสนมกันพอสมควร ทะเลาะกันเป็นบางครั้ง		-	.777
ทะเลาะกับเพื่อนเป็นประจำ			-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบสนิทสนมกันดี ไม่ค่อยทะเลาะกันมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองแตกต่างจากผู้ที่มีความสัมพันธ์กับเพื่อนแบบสนิทสนมกันพอสมควร ทะเลาะกันเป็นบางครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 52 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านลำดับการเกิด โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ลำดับการเกิด (n = 1,295)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
ลูกคนเดียว	31.88	4	37.76	0.786	.534
คนที่ 1	32.46				
คนที่ 2	31.82				
คนที่ 3	31.75				
คนสุดท้อง	32.66				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านลำดับการเกิดไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 53 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านภูมิลำเนา โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ภูมิลำเนา (n = 1,297)	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
กรุงเทพ	32.01	2	99.36	2.075	.126
ปริมณฑล	32.35				
ต่างจังหวัด	33.09				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านภูมิลำเนาไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 54 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านประเภทโรงเรียนที่ศึกษา โดยใช้วิธี One-way ANOVA

โรงเรียนที่ศึกษา (n = 1,297)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
ชายล้วน	32.68	2	366.52	7.723	.000*
หญิงล้วน	30.56				
สหศึกษา	32.52				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนที่ศึกษามีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่เรียนในโรงเรียนหญิงล้วน มีค่าคะแนนเฉลี่ยความภูมิใจในตนเองน้อยกว่า ผู้ที่เรียนในโรงเรียนแบบอื่น

ตารางที่ 55 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านโรงเรียนที่ศึกษากับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

โรงเรียนที่ศึกษา	ชายล้วน	หญิงล้วน	สหศึกษา
ชายล้วน	-	.004*	.949
หญิงล้วน		-	.001*
สหศึกษา			-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนหญิงล้วนมีความรู้สึกภูมิใจในตนเองแตกต่างจาก ผู้ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนชายล้วนและโรงเรียนสหศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 56 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกรู้ใจในตนเอง ปัจจัยด้านผลการเรียน โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ผลการเรียน	คะแนนเฉลี่ย	df	ms	F	P
น้อยกว่า 2.00	31.52	4	321.00	7.100	.000*
2.00 – 2.49	28.75				
2.50 – 2.99	31.83				
3.00 – 3.49	32.72				
มากกว่า 3.50	33.05				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านผลการเรียนมีผลต่อความรู้สึกรู้ใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีผลการเรียนดีมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้สึกรู้ใจในตนเองมากกว่า ผู้ที่มีผลการเรียนในระดับต่ำกว่า

ตารางที่ 57 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านผลการเรียน กับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

ผลการเรียน	น้อยกว่า 2.00	2.00 – 2.49	2.50 – 2.99	3.00 – 3.49	มากกว่า 3.50
น้อยกว่า 2.00	-	.634	1.00	.966	.919
2.00 – 2.49		-	.017*	.000*	.000*
2.50 – 2.99			-	.582	.238
3.00 – 3.49				-	.973
มากกว่า 3.50					-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยระดับ 2.00 – 2.49 มีความรู้สึกรู้ใจในตนเองแตกต่างจาก ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 – 2.99 เกรดเฉลี่ย 3.00 – 3.49 และ เกรดเฉลี่ย มากกว่า 3.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 58 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านรายได้ของครอบครัว โดยใช้วิธี One-way ANOVA

รายได้ของครอบครัว (n = 1,224)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
น้อยกว่า 5,000	28.31	4	140.87	2.912	.021*
5,000 – 10,000	31.56				
10,001 – 20,000	31.77				
20,001 – 30,000	31.87				
มากกว่า 30,000	32.79				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านรายได้ของครอบครัวมีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีรายได้ของครอบครัวสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ยความภูมิใจในตนเองมากกว่า ผู้ที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำกว่า

ตารางที่ 59 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ของครอบครัวกับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยวิธี Scheffe's

รายได้ของ ครอบครัว	น้อยกว่า 5,000	5,000 – 10,000	10,001 – 20,000	20,001 – 30,000	มากกว่า 30,000
น้อยกว่า 5,000	-	.569	.443	.422	.166
5,000 – 10,000		-	1.00	.998	.681
10,001 – 20,000			-	1.00	.410
20,001 – 30,000				-	.622
มากกว่า 30,000					-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ในแต่ละคู่มีค่าคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกันแม้แต่คู่เดียว

ตารางที่ 60 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง ปัจจัยด้านน้ำหนัก โดยใช้วิธี One-way ANOVA

น้ำหนัก (n = 1,260)	คะแนน เฉลี่ย	df	ms	F	P
น้อยกว่า 40	31.42	4	12.10	0.254	.907
41 – 50	32.18				
51 – 60	32.35				
61 – 70	31.89				
มากกว่า 70	32.23				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านน้ำหนักไม่มีผลต่อความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างกับความรู้สึกภูมิใจในตนเอง

ตารางที่ 61 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกภูมิใจในตนเองกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยใช้วิธี One-way ANOVA

ความภูมิใจใน ตนเอง	คะแนนเฉลี่ย ความพึงพอใจ ในภาพลักษณ์ ด้านรูปร่าง	df	ms	F	P
ภูมิใจมาก	1.77	2	17.526	27.637	.000*
ภูมิใจปานกลาง	2.02				
ไม่ภูมิใจ	2.35				

จากตารางพบว่า ปัจจัยด้านความภูมิใจในตนเองมีผลต่อ ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง โดยจะพบว่า ผู้ที่มีระดับความภูมิใจในตนเองมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างมากกว่า ผู้ที่มีความภูมิใจในตนเองน้อย

ตารางที่ 62 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกภูมิใจในตนเองกับความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างด้วยวิธี Scheffe's

ความภูมิใจในตนเอง	ภูมิใจมาก	ภูมิใจปานกลาง	ไม่ภูมิใจ
ภูมิใจมาก	-	.000*	.000*
ภูมิใจปานกลาง		-	.033*
ไม่ภูมิใจ			-

เมื่อใช้วิธี Scheffe's เพื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเชิงซ้อนในแต่ละคู่ พบว่า ผู้ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองในระดับที่ต่างกัน ต่างมีความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างในระดับที่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกภูมิใจในตนเอง และ ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

ตารางที่ 63 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกภูมิใจในตนเอง และ ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างโดยใช้ Pearson Correlation

		ความภูมิใจในตนเอง	ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง
ความภูมิใจในตนเอง	Pearson Correlation	1.000	-.206*
	Sig. (2-tailed)	.	0.000*
	N		1268
ความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง	Pearson Correlation	-.206*	1.000
	Sig. (2-tailed)	0.000*	.
	N	1268	

** . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางพบว่า ค่าคะแนนความภาคภูมิใจในตนเองและค่าคะแนนความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างมีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้น ที่ระดับนัยสำคัญที่ .01 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ คือค่าคะแนนความภูมิใจในตนเองเพิ่มขึ้นทำให้ค่าคะแนนความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างลดลง ซึ่งหมายถึง ผู้ที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูง ก็จะมีค่าความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างตนเองสูงตามไปด้วย

ตอนที่ 7 ปัจจัยทำนายความพึงพอใจในภาพลักษณ์เกี่ยวกับรูปร่าง

ตารางที่ 64 ผลการวิเคราะห์การถดถอย ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่าง

	R	R ²	B	F	P
ผลการเรียน	.044(a)	.002	.044	2.197	.139
อายุ	.057(b)	.003	-.036	1.826	.162
น้ำหนัก	.289(c)	.083	.289	34.548	.000*
BMI	.503(d)	.253	.806	96.097	.000*
ระดับรายได้ของครอบครัว	.505(e)	.255	-.050	77.828	.000*
ความภาคภูมิใจในตนเอง	.549(f)	.302	-.255	79.936	.000*

a Predictors: (Constant), ผลการเรียน

b Predictors: (Constant), ผลการเรียน, อายุ

c Predictors: (Constant), ผลการเรียน, อายุ, น้ำหนัก

d Predictors: (Constant), ผลการเรียน, อายุ, น้ำหนัก, BMI

e Predictors: (Constant), ผลการเรียน, อายุ, น้ำหนัก, BMI, ระดับรายได้ของครอบครัว

f Predictors: (Constant), ผลการเรียน, อายุ, น้ำหนัก, BMI, ระดับรายได้ของครอบครัว, ความภูมิใจในตนเอง

จากตารางพบว่า ตัวแปรที่ได้แก่ ผลการเรียน อายุ น้ำหนัก BMI ระดับรายได้ของครอบครัว และความภาคภูมิใจในตนเอง มีตัวแปรที่มีผลต่อความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .050 ได้แก่ น้ำหนัก BMI ระดับรายได้ของครอบครัว และความภาคภูมิใจในตนเอง โดย น้ำหนัก สามารถพยากรณ์ความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างของตนเอง ได้ร้อยละ 8.3 เมื่อเพิ่มตัวแปรเรื่อง BMI เข้าไป สามารถพยากรณ์ความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างของตนเอง ได้ร้อยละ 25.3 เมื่อเพิ่มตัวแปรเรื่อง ระดับรายได้ของครอบครัว เข้าไป สามารถพยากรณ์ความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างของตนเอง ได้ร้อยละ 25.5 เมื่อเพิ่มตัวแปรเรื่องความภาคภูมิใจในตนเองไป สามารถพยากรณ์ความรู้สึกพึงพอใจในภาพลักษณ์ด้านรูปร่างของตนเอง ได้ร้อยละ 30.2